

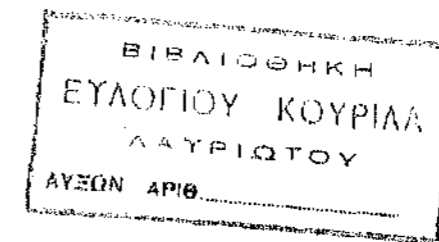
ΕΣΤΙΑ

ΤΟΜΟΣ ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

1886

[ΙΟΥΛΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ]

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡ. 5 - ΔΕΔΕΜΜΕΝΟΣ ΔΡ. 8

ΑΘΗΝΗΣ
Γ. ΚΑΣΔΟΝΗΣ, ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Γραφείον της Έστιας: Ένδρ της οδού Σταδίου, αριθ. 32.

1886

ἘΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος ΚΒ΄

Συνδρομή ἔτησια: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 12, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20 — Αἱ συνδρομαὶ ἔρχονται ἀπὸ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς καὶ ἀπὸ τῆς ἑταιρίας. — Γραφεῖον διευθ. Ὁδὸς Σταδίου 82.

26 Ὀκτωβρίου 1886

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΜΑΡΘΑΣ

Ἀιτήγημα

[Συνέχεια καὶ τέλος ἴδι προηγουμένου φύλλου.]

Α΄

«Ἡ Ψαριανὴ γειτόνισσά μου κάθηται τὸ ἐσπέρας εἰς τὸ κατώφλιον τῆς θύρας της, μὲ τὸ πρωτογέννητόν της εἰς τὴν ἀγκάλην, καὶ περιμένει τὸν ἄνδρα της. Ὅτε ἐπιστρέφων εἰς τὴν οἰκίαν μου διέρχομαι ἐξ ἀνάγκης ἔμπροσθέν της, μὲ καλησπερίζει μειδιῶσα καὶ σχεδὸν πάντοτε εὐρίσκει τρόπον νὰ εἴπῃ τι, ὥστε νὰ διακόψω τὸν δρόμον μου διὰ ν' ἀποκριθῶ. Ἐνίοτε θηλάζει τὸ βρέφος της καλύπτουσα διὰ τῆς χειρὸς τὸ ἡμικονικτὸν στήθος. Δὲν εἶναι βεβαίως ὠραία ἡ γειτόνισσά μου, ἀλλ' ὅτε κλίνουσα τὴν κεφαλὴν ἀναπαύει εὐφροσύνως τὸ βλέμμα εἰς τοὺς ἀνοικτούς ὀφθαλμοὺς τοῦ θηλάζοντος τέκνου της, μὲ μειδιάμα ἀφάτου ἀγάπης εἰς τὰ χεῖλη, τότε μεταμορφῶται τὸ πρόσωπόν της. Τὴν ἐξωραίζει ἡ μητρικὴ στοργή!

Μένω τότε ἐνώπιόν της καὶ τὴν βλέπω. Ἀλλὰ δὲν βλέπω ἐκείνην. Ἄλλη μορφή, μορφή ὠραία, μορφή λατρευτῆ, μοῦ φαίνεται καθημένη ἐκεῖ, εἰς τὸ κατώφλιον τῆς θύρας. Φαντάζομαι ὅτι βλέπω τὴν σύζυγόν μου θηλάζουσαν εἰς τὴν μητρικὴν τῆς ἀγκάλην τὸ τέκνον μας. Τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς Ψαριανῆς πράσινον μανδύλιον μεταβάλλεται εἰς κομψὸν Σμυρναϊκὸν κεφαλάδεσμον, ἡ μαύρη της κόμη μεταβάλλεται εἰς ξανθὴν, καὶ δύο γαλανοὶ ὀφθαλμοὶ προσηλοῦν ἐπ' ἐμοῦ ἀπερίγραπτον βλέμμα.

Ἀλλ' ἐνῶ ὀνειρεύομαι ταῦτα, ἀλλάσσει ἡ ὄψασία, οἱ ὀφθαλμοὶ ἐκεῖνοι κλείονται διὰ μιᾶς, ἡ λευκὴ ὄψις ὠχρᾶ, τὸ βρέφος δὲν ἀναπνέει, καὶ τὴν βλέπω νεκρὰν τὴν μητέρα του, νεκρὰν καθὼς τὴν εἶδα, καθὼς τὴν βλέπω διαρκῶς ἐνώπιόν μου ἔκτοτε!

ὦ, διατί τὸ ὄνειρον δὲν ἐπραγματοποιήθη! Διατί; Διότι αἱ κατηραμέναι μου χεῖρες ἐξωλόθρευσαν τὴν εὐτυχίαν μου. Ἐγὼ εἶμαι ὁ καταστραφεύς, ἐγὼ ὁ ἐνοχος, ἐγὼ ὁ φονεὺς!

Β΄

Σήμερον μὲ συνήνησε καθ' ὁδὸν ὁ νεωστὶ ἐλθὼν ἐνταῦθα Γερμανὸς ἰατρός. Ὁ συνοδευὼν αὐ-

τὸν συμπατριώτης του τὸν ὠθήσε διὰ τοῦ ἀγκῶνος ἐνῶ διεσταυρούμεθα, ὁ δὲ ἰατρός ἔστρεψε πρὸς ἐμὲ τὸ βλέμμα καὶ μὲ ἤτεινε μετὰ περιεργείας. Τὸν ἤκουσα ὀπισθὲν μου λέγοντα: «Συνέπεια βεβαίως ψυχικῆς διαταράξεως.»—Δὲν ὑπέθετεν ὅτι ἡδυνάμην νὰ ἐνοήσω τὰ Γερμανικά του, οὐδ' ὅτι ἐσπούδασα κ' ἐγὼ τὴν ἐπιστήμην του.

Ἡ διάγνωσις μαρτυρεῖ ὀξυδέρκειαν. Τῷ ὄντι τὸ χρῶμα τῶν τριχῶν μου ἠλλοιώθη κατὰ τὸ δεκάμηνον διάστημα τῆς διαμονῆς μου εἰς τὰ κελία τῆς Ἐθαγγελιστρίας, ἀλλ' ἄγνοῶ ἐὰν ἡ ἄλλοιωσις ἐπῆλθε διὰ μιᾶς ἢ βαθμηδόν. Οὐδέποτε ἠρεύνησα περὶ τούτου.

Μ' ἰθεώρουν ὡς παράφρονα ἐκεῖ καὶ ὡς τοιοῦτον μὲ μεταχειρίζοντο. Δὲν ἡδύναντο νὰ ἴδωσι τί συνέβαινεν ἐντὸς τῆς ψυχῆς μου, δὲν ἐγνώριζον ὁποῖον βᾶρος ἐπέβη τὴν συνειδησίην μου, δὲν ἐβλεπον ἐκεῖνοι καθὼς ἐβλεπα ἐγὼ αἰώνως ἐνώπιόν μου τὸ φάσμα της. Καὶ ἀπέδιδον εἰς διατάραξιν φρενῶν τὴν ἀπελπισίαν μου καὶ μ' ἔδασάνιζον διὰ νὰ μὲ θεραπεύσωσιν—καὶ ἐνόμισαν ὅτι μ' ἐθεράπευσαν! Ὅχι δὲν παρελογιζόμεν. Ἐὰν παρεφρόνουν τότε, παραφρονῶ καὶ τώρα. Διότι καὶ τώρα ἡ αὐτὴ εἰκὼν πλανᾶται ἀενάως ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου, ἡ αὐτὴ ἀπελπισία μὲ κυριεύει, ἡ αὐτὴ μὲ κατέχει ἐπιθυμία τοῦ θανάτου καὶ ἔφρασις τῆς αὐτοτιμωρίας.

Ἀλλὰ τότε ἐφρόνουν ὅτι ὁ θάνατος εἶναι ἡ μεγίστη τῶν πονῶν. Δὲν μὲ ἐθεράπευσαν ἐκεῖνοι, ὁ γέρον ἱερεὺς τῆς Τήνου μὲ ἔπεισεν ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι ποιὴν βαρύτερα τοῦ θανάτου. ὦ, εἶχε δίκαιον! Τὸ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ παραμείνω μέχρις αὐτῆς ἀπρόσκλητος ὁ θάνατος. Ποσάκις μετενόησα διὰ τὴν δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν, ποσάκις ἠθέλησα νὰ πατήσω τὸν ὄρον μου! Ἀλλ' ὄχι! Ὅθὰ τὸν τηρήσω πιστῶς!

Γ΄

Ἐνίοτε ἀπορῶ ἐγὼ αὐτὸς πῶς ἐκτελῶ ἀκριβῶς καὶ ἀλανθάστως τὴν γραφικὴν μου ἐργασίαν, ἐνῶ πλανᾶται ὁ νοῦς μου ἀλλαχοῦ,—πῶς συγκεντρῶται ἡ προσοχή μου εἰς τὸ ἔργον μου, ἐνῶ ἡ ψυχὴ μου ἀπουσιάζει. Μὴ ὑπάρχουσι δύο ἀνθρώποι ἐντὸς μου, καὶ μοιράζεται εἰς δύο ἡ ἐνέργειά των; Ἐξ ἑνὸς ὁ δούλος τῆς συνήθειας, ἡ

αβήθημα και καλλιεργημένας τὰς καλλιτεχνικὰς αὐτῆς διαθέσεις πρὸ πάντων δὲ ἐμπορουμένη τῆς ἐρωτήτος τῆς ἐντολῆς τῆς, νὰ εἶναι πλήρης αὐταπαρνήσεως καὶ ἀφοσιώσεως ὑπὲρ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων τῆς. Ἡ τοιαύτη παιδαγωγὸς εἶναι θησαυρὸς ἀκένωτος εὐεργετικῆς δράσεως καὶ ἀγάπης, εἰς τὰς θερμαντικὰς ἀκτῖνας τῆς ὁποίας αἱ νεαραὶ τῶν παιδῶν ψυχὰὶ ζωογονοῦνται καὶ ἀναθάλλουσι θαυμασίως, ἀποπέρουσαι πολλαπλασίους καρπούς.

Ἐφ' οὗ λοιπὸν τοιαύτη εἶναι ἡ ἱερὰ τῆς διδασκαλίου ἐντολή, ἀφ' οὗ τοσοῦτον σπουδαῖα εἶναι τ' ἀποτελέσματα τῆς εὐεργετικῆς αὐτῆς δράσεως, ὅποια ὀφείλει νὰ εἶναι ἡ πρὸς μόρφωσιν τοιοῦτων παιδαγωγῶν φροντίς καὶ μέριμνα τῶν τε διδασκαλείων καὶ τῶν ἐκπαιδευτηρίων ἐν γένει! Τὰ ὑψηλὰ καὶ σπουδαῖα προσόντα τῆς παιδαγωγοῦ δὲν ἀποκτώνται διὰ τῆς ἐν διαστήματι ὀλίγων μηνῶν ἐκμαθήσεως τῶν ἀριστῶν παιδαγωγικῶν συστημάτων. Πολλάκις μάλιστα ἀτελέστεραι μέθοδοι ἀκολουθοῦνται εὐστόχως καὶ εὐσυνειδήτως ὑπὸ καλοῦ παιδαγωγοῦ, ἀποπέρουσι σπουδαῖα ἀποτελέσματα ἄλλων ἐντελεστέρων μεθόδων ἐφαρμοζομένων ὑπὸ ἀτελεῶν διδασκάλων.

Ἡ παιδαγωγὸς ὀφείλει πρῶτον ἐκ φύσεως νὰ εἶναι πεποικισμένη διὰ τῶν πρὸς τὴν ἐντολήν αὐτῆς ἀφύκτων χαρακτηρισμάτων. Κατὰ δεύτερον ὁμῶς λόγον ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἀνατροφὴν εἰδικὴν καὶ παρασκευαστικὴν πρὸς τὸ ἔργον τῆς. Πόσον ἀδικὸς καὶ ἐπιβλαβὴς διὰ τὴν σπουδαιοτέραν εὐδῶσιν τῆς δράσεως τῆς γυναικὸς εἶναι ἡ ἔτι καὶ νῦν παρ' ἡμῶν ἐν τῇ γυναικείᾳ ἐκπαιδεύσει ἐπικρατοῦσα μεγίστη ἐπιπολαιότης! Ὀλίγιστα εἶναι αἱ ὡς πρὸς ταύτην ἀπαιτήσεις ὄλων. Ἐν ᾧ δὲ οἱ νέοι, μετὰ πολυετή, εἰδικὴν σπουδὴν καὶ προετοιμασίαν, ὑποβάλλονται εἰς πολλαπλὰς γραπτάς, προφορικὰς καὶ πρᾶκτικὰς ἐξετάσεις, ὅπως παρέχωνται αὐτοῖς τὰ πτυχία καὶ αἱ ἀδελφὲς τοῦ μετέρχεσθαι τὰ διάφορα αὐτῶν ἐπαγγέλματα καὶ ἔργα, ἐπιπολαιότητα εἶναι ἡ προπαιδεύσις καὶ προετοιμασία τῆς τε μητρὸς καὶ τῆς παιδαγωγοῦ, εἰ καὶ οὗ ἤττον μετέπειτα πάντες ἀπαιτοῦσιν ὅπως ἀναδειχθῶσιν τέλειαι κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, πρὸς ἃ ἀτελέστατα ἢ καὶ οὐδόλως εἶχον προασκηθῆ.

Ἡ παιδαγωγὸς λοιπὸν ὀφείλει νὰ ἔχῃ καὶ ἡ ἴδια τελειοποιημένας τὰς τε σωματικὰς καὶ τὰς ψυχικὰς αὐτῆς δυνάμεις, ὅπως κατασταθῇ κατ' ἀλλήλους νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν τελειοποίησιν τῶν μαθητῶν καὶ μαθητῶν αὐτῆς. Ὀφείλει νὰ εἶναι ἐπιτηδέα καὶ φιλεργός, νὰ ἔχῃ δὲ ἐκπαιδευθῆ κατὰ τὰ ἅριστα συστήματα, δι' ὧν εὐκολώτερον καὶ τελειότερον δύναται νὰ παρακολουθῇ μετέπειτα τὰς προόδους τῆς παιδαγωγίας καὶ νὰ κατανοῆσθαι τὰς μεθόδους εἰς πρόκειται

νὰ μεταχειρισθῆ πρὸς μόρφωσιν τῶν ὑπ' αὐτῆς παιδαγωγουμένων. Πρὸ πάντων δὲ ὀλοκλήρος ἡ ἀγωγὴ καὶ ἐκπαίδευσίς τῆς ὀφείλει νὰ τείνῃ, δι' ἐλῶν αὐτῆς τῶν μέσων, εἰς τὸ νὰ ἐμπνεύσῃ αὐτῇ πρῶτως τὴν ἀγάπην, τὸν ἐνθουσιασμόν τῆς ἐντολῆς τῆς, ὅτε μόνον δύναται ν' ἀνυψωθῇ εἰς τὴν ἀληθῆ αὐτῆς ἀξιοπρέπειαν, νὰ ἐξευγενίσῃ τὸ ἐνεκα πλείστων λόγων ἐξευτελισθῆν ἐπαγγελά τῆς, νὰ κατανοῆσθαι καὶ συναίσθανθῇ τὴν ἱερότητα τῆς ἐντολῆς τῆς, καὶ τέλος ἐν πεποιθῆσει νὰ δρᾷ ἐπ' ἀγαθῷ τῶν περὶ αὐτὴν καὶ τοῦ μέλλοντος τῆς φιλαδέλφης αὐτῆς πατρίδος.

ΔΙΚ. ΛΑΣΚΑΡΙΑΔΟΥ.

ΕΝ Τῷ ἈΡΣΑΚΕΙῶ

Ὁδηγούμενος ὑπὸ τοῦ κ. Βιῶνῆ, τοῦ σεβαστοῦ ἐπόπτου τῶν ἐν Ἀθῆναις παρεναγωγίων τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρίας, ἐπισκέφθην τὸ Ἀρσάκειον.

Ἐν τῷ προδύμῳ, δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ τῷ εἰσόδῳ, ἐπὶ σπηλαίων μαρμαρίνων, χρυσεῖς γράμματα γεγραμμένα ἀνάκεινται τὰ ὀνόματα τῶν προέδρων καὶ συμβούλων τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρίας καὶ τῶν μεγάλων εὐεργετῶν, οἵτινες, φλογεροῦ πόθου ὑπὲρ τῆς γυναικείας παιδεύσεως ἐμποροῦμενοι, ἐθυσίασαν γενναίως ὑπὲρ αὐτῆς τὸν χρόνον αὐτῶν ἢ τὸ χρῆμα· στίλβουσι τὰ ὀνόματά των ἐπὶ τοῦ μαρμαρίου, ἀλλ' ἡ ἀνάμνησις των στίλβει λαμπρότερα ἐν τῇ ἐθνικῇ εὐγνωμοσύνῃ!

Διὰ μεγάλης ὑλοφοράτου θύρας εἰσῆλθον εἰς τὴν μαρμαροστρωτὸν στοάν, ἐν ᾗ ὑψοῦται ἡ προτομὴ τοῦ Ἀρσάκη. Ὁ μεγαλόνημος ἱδρυτὴς τοῦ ἐπιστημοτάτου τῶν ἐν Ἀνατολῇ ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων διὰ τῶν μαρμαρίνων τοῦ ὀφθαλμῶν θεωρεῖ τὸ ἔργον τῆς φιλομουσίας αὐτοῦ, ὅπερ, παραδόξως, οὐδέποτε κατὰ τὸν βίον του ἠθέλησε νὰ ἴδῃ διὰ ζώντων ὀφθαλμῶν.

Ἀριστερᾷ, ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Διευθύνσεως, εἶναι ἀνηρτημένα αἱ εἰκόνες τῶν προέδρων τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρίας, τοῦ Γ. Κουντουριώτη, Μεταξᾶ, Μαυροκορδάτου, Λέοντος Μελεῶ, Ῥομπότη καὶ τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Ἑταιρίας Κοκκῶνῃ. Τινὲς τῶν ἀνδρῶν τούτων πρὶν μεριμνήσασθαι περὶ τῆς εἰρηνικῆς τῶν ἐλληνίδων ἀναπλάσεως, ἄλλας μερίμνας βαρυτέρας περὶ ἀναστάσεως τῆς Πατρίδος ἐκυοφόρησαν ἐν τῇ κεφαλῇ των, καὶ αἱ σεβάσμιαι μορφαὶ των, αἱ ἀκαθῆς νῦν ἀκίνητοι εἰς ἐντὸς τοῦ πλατεῖου των, συνεσπᾶσθησαν βίαιως ὑπὸ τοῦ αἰσθηματος τοῦ κινδύνου ὅποτε ἰθὺνίζοντο ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. . .

Ἡ διευθύντρια τοῦ Ἀρσακείου κυρία Κλίβε, λίαν φιλοφρόνης, ἐφ' ᾧ ἐκφράζομεν αὐτῇ καὶ δημο-

σίαν τὰς εὐχαριστίας μας, ἐξενάγησεν ἡμᾶς ἀνὰ τὸ οικοδόμημα.

Ἡ ἐντύπωσις ἦν ἐμποεῖ καὶ ἡ ἐπὶ μέρει ἐπίστασις εἶνε λίαν εὐάρεστος. Διάδρομοι εὐρεῖς καὶ ὑψηλοὶ, ἀίθουσαι μεγάλαι, διαίσεις τοῦ κτιρίου συμμετρικῆ. Εὐχερῶς ἐνόησε τις ὅτι ἀρχῆθεν δι' ἃν προωρίσθη σκοπὸν ἐκοδομήθη, ἔκτιμα δ' ἐπαξίως τὴν μέριμναν καὶ τὴν τέχνην τοῦ ἀνεγείραντος αὐτὸ ἀρχιτέκτονος μακαρίτου Κεραυντοῦ, ὅστις οὐδὲν παρημέλησε ὅπως καταστήσῃ τὸ οικοδόμημα εὐάρεον καὶ ὑγεινόν· τοιοῦτο δ' εἶνε, πράγματι, ἀπρόσβλητον μείναν ἀπὸ πάσης ἐπιδημίας, καὶ τῆς γολέρας καὶ τοῦ κοιλιακοῦ τύφου, καὶ ὅτε ἐτι αἱ φοβεραὶ νόσοι ἐπὶ τῶν πέριξ συνοικιῶν ἐπισκήψασαι διὰ ζώνης θανατηφόρου περιέσφιγγον αὐτό. . .

Ἐν τῷ ἰσογαίῳ, ἐπὶ τῶν ἐκατέρωθεν πλευρῶν, εἶσιν αἱ αἶθουσαι τῶν παραδόσεων. Εἶνε ὦρα μαθημάτων. Ἀνοίγμεν θύραν τινὰ· βλέπομεν τὴν διδασκαλίαν καὶ τὰς μαθητρίδας ἐργαζομένας· εἰείρονται ἐν σπουδῇ ἐκ τῶν βιβρίων των, καὶ παρατηροῦσι μετὰ τινος περιεργίας τὸν ἀδικριτον, ὅστις ἰτάραζε τοὺς κύκλους των. Αἱ μαθητρίαι εἰδῶ μὲν εἶνε μικραὶ, ἀπακινέουσαι ἀκάμα τα ἄρωμα τῆς μητρικῆς ἀγάπης, ἀλλαγῶ δὲ νεανίδες ἐπιχαρίτως φέρουσαι τὴν ἀπλήν ἀλλὰ κομψὴν στολὴν τῶν συσσίτων. Ἐν τῇ εὐρείᾳ αἰθούσῃ, ὅπου διδάσκονται αἱ τάξεις τοῦ προτύπου, εἶδομεν μικρὸν κοράσιον μέχρις ἐξ ἑτῶν, μεζανθοῦς βοστρύχους καὶ ὄφθαλμούς ἐξέπνους, ἰστάμενον μόνον ἐν τῇ γωνίᾳ, ἐστραμμένον πρὸς τὸν τοῖχον.

— Τιμωρία εἶπαι; τὸ ἠρώτησα.

Ἐκίνησε καταφατικῶς τὴν κεφαλὴν του, ἀλλὰ μετὰ τῆς ἀφελείας μετὰ τῆς χάριτος!

Τὶ διεπράξεν ἄρα γὰρ τὸ ἀνώτατον πλάσμα, καὶ κατεδικάσθη ἐπὶ ὦρας νὰ βλέπῃ τοῖχον ἐνώπιόν του, ἀκίνητον λίθινον πέπλον τεταμένον πρὸ τῶν παιδικῶν του ὀφθαλμῶν;... Ἄ! εἶθε αὐτὴ νὰ εἶνε ἡ τιμωρία του, καὶ μηδέποτε νὰ ἴδῃ, μετὰ ἔτη, καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ κεφαλὴ του θὰ πληροῦται ὄνειρων καὶ ἡ καρδία του ἐλπίδων, τοῖχον τινα φοβερότερον, ἐγειρόμενον ὀγκῶδη καὶ ἀπόμενον, ἀποφράττοντα τὸν ὀρίζοντα τῶν πόθων του! . .

Ἐν τῇ ὀπισθίᾳ πλευρᾷ κείται τὸ ναῖδριον τοῦ καταστήματος τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, ἧς τὸ ὄνομα ἔφερον ἡ σύζυγος τοῦ Ἀρσάκη. Εἶνε μικρὸν ἀλλὰ κομψότατον, καὶ μετ' ἄκρας φιλοκαλλίας ἐσκευασμένον· διαφαίνεται ἐν αὐτῇ ἡ γυναικεία καλαισθησία· ἀποπνεῖ τὸ θελακτικόν καὶ ποιητικόν ἐκείνο ἄρωμα ὅπερ τὸσον καταγοητεύει τοὺς ἐπισκεπτομένους ἐρημικᾷ ἐξωκλήσει. Αἱ μαθητρίαι ἐκκλησιάζονται τακτικῶς ἀνὰ πᾶσαν κυριακὴν ἢ ἑορτῆν. Ἴστανται ὄρθαι, ἐν διπλῇ γραμμῇ, καὶ καθ' ἑκάστην τάξιν ἡ εἰ-

κέα διδασκάλισσα· ἡ διευθύντρια καὶ τὸ ἄλλο προσωπικὸν τῆς διευθύνσεως ἴστανται ὀπίσω, εἰς τὸ κυκλωτὲρὸν βᾶθος. Τὴν λειτουργίαν ψάλλουσιν αἱ μαθήτριά καὶ αἱ διδασκάλισσαι. Ὅποιον δὲ θέλητρον ἐνέχει τοῦτο δύναται νὰ ἐνοήσῃαι μόνον οἱ ἐν μονῇ κκολογοραίων ἀκούσαντες διὰ γλυκειάς, διαυγοῦς καὶ περιπαθοῦς φωνῆς μελωμένην τὴν ἱερὰν ἀκολουθίαν. Πόσον οἱ κατανακτικαὶ ἐκείνοι τόνοι ἀπέχουσι τῶν κραυγῶν ἱεροψαλτῶν τινῶν! Πόσον εὐχαριστεῖται τις τότε διότι εἶνε Χριστιανός! . .

Ἐπιστρέφομεν, καὶ διὰ λιθίνης κλίμακος καταρχόμεθα εἰς τὰ δωμάτια, ἅτινα χρησιμεύουσιν ὡς ἱματιοφυλάκι. Ἐκάστη μαθήτρια ἔχει ἴδιον ἱμάριον, φέρον τὸ ὄνομα αὐτῆς. Ἄκρα ἐν πᾶσι καθαρὸς. Αἱ μαθήτριά ὑποχρεοῦνται νὰ βράψωσι διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν τὰ ἐνδύματα αὐτῶν, ἐφ' ὅσον δύναται, ἀλλὰ τοῦτο ἐλάχιστα ἀνακουφίζει τὸ ἰδιαιτέρον ἐργαστήριον ὅπερ ἐκτελεῖ πάσας τὰς βραπτικὰς ἐργασίας τοῦ καταστήματος, ἀδιακόπως ἐργαζόμενον.

Ἀνερχόμεθα εἰς τὸ ἰσόγειον, καὶ δι' ἑτέρας λιθίνης κλίμακος καταρχόμεθα εἰς τὸ ἐστιατόριον. Εἶνε εὐρεῖα ὑπόγειος αἶθουσα πλήρης τραπέζων, εἰς ἣν παρακάθηται αἱ μαθήτριά κατὰ τάξεις μετὰ τῶν οἰκείων διδασκαλισσῶν. Ἐφ' ἑκάστης τραπέζης παρατίθεται πρόχους πλήρης ὕδατος ἐπάργυρον δὲ κύπελλον πρὸ ἐκάστης μαθητρίδας. Ἰάλινον ποτήριον τίθεται πρὸ ἐκείνων μόνον, αἵτινες κατ' ἀνάγκην ποιοῦνται χρῆσιν οἴνου.

Ἐκ τοῦ κανονισμοῦ βλέπομεν ὅτι τὰ τῆς ἐσωτερικῆς διαίτης ἔχουσι ὡς ἐξῆς.

«Αἱ σούσιται εἰείρονται τῆς κλίνας τὸν μὲν χειμῶνα τῇ θ' ὥρᾳ π. μ. τὸ δὲ θέρος τῇ 5ῃ. Ἄμα δὲ ἐνδυθεῖσαι συνέρχονται ὄλαι ἡροῦ εἰς προσευχὴν παρουσίας καὶ τῆς Διευθύντριας. Μετὰ ταύτην προγευματικῶσι, καὶ εὐθύς ἄρχονται τῆς μελέτης διακοῦσης μέχρι τῆς ἀνάρξεως τῆς διδασκαλίας. Γευματικῶσι τὴν 12ην καὶ δειπνοῦσι τὴν 3 ὥραν μ. μ. τηρουμένων τῶν περινηστεικῶν διατάξεων τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας. Δίδεται τροφὴ καθαρά, ἀρκούσα καὶ ὑγεινὴ, ἐπιτηρουμένη συνεχῶς ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἰδίως ὑπὸ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

«Κατὰ τὴν 7 μ. μ. ὦραν τὸν χειμῶνα καὶ τὴν ὀγδόην τὸ θέρος, ἄρχονται τῆς μελέτης ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἀρμοδίων ἐπιμελητριῶν καὶ διδασκαλισσῶν καὶ μελετῶσι μέχρι τῆς 10ῆς ὥρας, ὅτε προσευχῆς γενομένης ἀπέρχονται εἰς τὴν κλίνην των.»

Δι' εὐρείας κλίμακος ἀνερχόμεθα εἰς τοὺς κοιτῶνας τῶν μαθητῶν. Ἐντὸς αἰθουσῶν μεγάλων ἢ μικροτέρων εἶσι παρατεταγμέναι σιδηραὶ βιοὶμορφοὶ κλίνας, ὧν τὰ προσκεφάλαια καὶ αἱ συνδόνες λάμπουσιν ἐκ χιονώδους λευκότητος. Ὁ εἰς-

ερχόμενος εις τούς κοιτώντας τούτους καταλαμβά-
νεται υπό σείδαμου· εισθύνει εις τόν ασυλον τής παρ-
θενικής αγνάτης, από τού υποίου εκάς εισιν οι
βέβηλοι στοχασμοί. 'Επί των πλείστων κλινών
υπερ την κεφαλήν εκάστης μαθητριάς ανήρτη-
ται εικονισμάτιον τής παναγίας. "Ω! αι καλαί κό-
ραι! Κατακλίνονται υπό τήν χάριν τής Θεομή-
τορος, αποκοιμώμεναι εμπιστεύονται τήν ψυχήν
των εις τήν 'Αγνήν Παρθέον!... Τίς οίδεν αν
τήν νύκτα τινών τα χείλη, εν όνειρω, δέν ψελλι-
ζουσι προσευχήν!...

Παρά τούς επί τής πλευράς τής οδού Παρθε-
νωγειου κοιτώντας καίται τό νοσοκομείον. 'Ανη-
συχια τις είχε καταλάβη τήν ψυχήν μου καθ'
ήν στιγμήν εισρηχόμην εις αυτό. Ποιον άρα γε
δυστυχές κοράσιον καίται κλινήρας; 'Τί όνειρον
άρα γε νά βλέπη ή ταλαίπωρος μήτηρ του, μα-
κράν εν τή έπαρχία ή εν τώ έξωτερικώ, εν ώ
τό προσφιλές της όν, ώχράν, μέ ήβαλαμούς έσθε-
σμένους και δακτύλους άπεστεωμένους επικαλιεί-
ται εκ βάθους καρδιάς αυτήν; Γυναικες άλλαι
έτανται παρά τήν κλινήν του, νοσοκόμοι άφω-
τισμένοι, άλλα νοσοκόμοι μόνον και όχι μητέρες.
Πόσαι κόραι, βαρείαν κλινουσαι τήν κεφαλήν των,
άνεπόλησαν από τού διαματίου εκείνου τήν πα-
τρικήν έστίαν, και, εν τή παραφορά τού πυρετού,
ειδον περι αυτάς προσφιλείς μορφάς, ατινες τήν
πρωταν εξηρασίθησαν! Εισήληθεν άρα γε ποτέ
εκεί ο φοβερός επισκέπτης ο φέριον κατόπιν του
δάκρυα και όλοφυρούς: 'Εκείώθη ποτέ κλινη
τις εκ τούτων όπως πληρώση διά σώματος α-
βρού μικρόν τινα λάκκον τού νεκροταφείου;

Εύτυχώς οι φόβοι τής φαντασίας μου δέν
έπηλήθεισαν. 'Εν τώ νοσοκομείω εύρομεν μιαν
μόνην κόρην και ταύτην αναρρώσασαν και κα-
θημένην επί έδρας. 'Αμα ιδύσα ήμας ήγήθη εν
σπουδή, και ή αιδώς επανήγαγεν επί των παρειών
τό έρύθημα, όπερ είχαν άφαιρέση ή άρρωστία.

'Ακούσμεν κρότον σκεπάρον. Οι έυλουργοί
κατασκευάζουσι εξέδραν τινά κλιμακωτήν επ' ής
ήα καθήσασιν αι μαθήτριας τήν ήμέραν τής τε-
λετής. Πρασκευάζονται δι' αυτήν έσπευσμένως
αι λευκαί στολαί των συστίτων μαθητριάων εξ έγ-
χωριού ύράσματος. 'Ακούσμεν γλυκέας φωνάς
νεανίδων εν χορώ ψαλλουσών εκκλησιαστικά τρο-
πάρια. 'Εν ώ κατερχόμεθα, από θύρας τινός ανοι-
χθείσης εκπέμπονται μελωδικοί φθόγγοι κλειδο-
κυβάλου.

Είνε καιρός ν' απέλωμεν ζητούμεν πληροφορίας
τινάς εισέτι. Τό προσωπιόν τής διδασκαλίας και
διευθύνσεως συνίσταται εξ όγδοήκοντα προσώπων.
Οι εύεργέται τού καταστήματος εισι περι τούς
τριακοσούς, περι τούς δέκα δέ οι μεγάλοι εύερ-
γέται. Διευθύντρια ήπό τής συστάσεως τού Παρ-
θενωγειου έγινοντο κατά χρονολικήν τάξιν αι
κυριαί Πιταδάκη, ή 'Αγγλις Κανόν, ή Σεβαστή

Μάνου, ή 'Αμεναξ Καθανιάρη, ή Κίτσου και ή
νυν διευθύντρια κυρία Κλέβη.

'Εληξεν ή ώρα τού μαθήματος, και πολλαί
των μαθητριάων άνθηραι τήν όψιν, ζωηραι, με τα-
βχίνουσι από διαδρόμου εις διαδρόμον. Δέν έχουσι
τό κατηφές εκείνο έξωτερικόν, τό ήθος εκείνο
τής όφρανίας, όπερ έχουσι αι κόραι μακράν των
μητέρων. 'Εν τώ σχολείω εύρον άλλην οικογέν-
ειαν. Κατ' άρχάς, ότε ήλθον μικραί, ίσως έχυ-
σαν πιερά δάκρυα. τό 'Αρσάκειον τας έφάνη δε-
σμοτήριον και αι διδασκάλισσαι δεσμοφύλακες.
'Αλλά τόρα, όταν ήλθν, μετά τας άπολυτηρίους
εξετάσεις, ή στιγμή τής αναχωρήσεως, ή στιγμή
τού πικρού άποχωρισμού, θα χύσωσιν έτι θερμό-
τερα δάκρυα άπερχόμεναι αυτού.. .

"Ω, πόσαι εκ των νεανίδων τούτων άς βλέπω
σκιρτώσας, όταν εισέλθωσιν εις τήν κοινωνίαν, εν
ταις όδυνηραις στιγμαίς τής θλίψεως ή τής άπο-
γοητεύσεως ή άναμνησθώσι μετά πόθου τού άφε-
λους εύτυχούς μαθητικού βίου, όποτε ή λύπη
ήτο μικρά, όπως και ή καρδια των ή δυναμένη
νά φέρη αυτήν!... Πόσαι σκιρτώσασιν κορασίδες άλλ-
οτε εν αυτή τή αϊλή, δέσπονται ήδη, άπολαύσα-
σαι τού βίου αναπολούσαι μετά συγκινήσεως τήν ή-
ρεμον εκείνην εύτυχίαν!... Χρυσά παιδικά
και έφηβικά χρόνια! εισθε ή αύγή τής ζωής,
και έχετε δλην τήν χάριν, τήν ποίησιν, τήν βο-
δίζουσαν γοητείαν τής αύγής τής ήμέρας!...

A. Π. Κ.

ΣΕΙΣΜΟΙ

ΤΑ ΗΦΑΙΣΤΕΙΩΔΗ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ

ο όργανισμός τής γης

Β'

'Ολικαί κυκλοτερείς διαρρήξεις τού φλοιού τής γης. —
Αί τρείς διαρρήξεις τού φλοιού τής γης εν εβει: κυκλοτερών
ήφαιστειωδών γραμμών, έφ' ών υπάρχουσι τά ύψηλότερα
όρη και πάντα σχεδόν εν ενεργεία ήφαιστεια τής γης.—
Σπουδαίότης των ήφαιστειωδών αυτών γραμμών ως προς τήν
έξηρασίαν πολλών σεισμικών φαινομένων. —'Ο βαθμικός
σχηματισμός όρων, πεδιάδων και θαλασσών.— Πλήθυμυροι
και κατακλιυμοι εκ τής αίθρηίας άνοδούσεως όριων και
χερσονήσων.—'Επιστημονική έξηγησις τού κατακλιυμού.

Αι μεγαλειότεραι αλλοιώσεις και διαταράξεις
εις τόν στερεόν φλοιόν τής γης έγινοντο εύτυχώς
πρό τής έμφανίσεως έτι τού άνθρώπου επί τής
γης. 'Εν τή αρχή τής στερεοποιήσεως, ως είπο-
μεν, ο φλοιός ήν λεπτότατος και εκάστη σύμπτυ-
ξις και συρρικνωσις αυτού ήγίνετο εύχερώς εις
μέγαν βαθμόν και εις μεγάλην έκτασιν εν εβει
εκτεταμένων βωγμών και διαρρήξεων. Αί πτυ-
χαι και αι ρωγμαί ήσαν μέγιστα, αι καθιζήσεις
και αι έξοχαι ύπερμεγέθεις τότε ίσχηματίσθη-
σαν τά ύψηλότερα όρη, διότι ο φλοιός τής γης

τότε ών λεπτότατος και ή ύπέικων εις τήν πρόσ
τό κέντρον τής γης συστολήν ύπέστη μέγιστας
διαρρήξεις δικηκούσας κυκλοτερώς δι' όλης τής
γηίνης σφαιρας.

Τρείς τοιαύται μέγισται διαρρήξεις τού φλοιού
τής γης παρατηρούνται σήμεραν ακολουθούσαι σχε-
δόν ευθείας γραμμάς περιβαλλούσας άπασαν τήν
σφαιραν τής γης. Αί γραμμαί αυται διέρχονται
σειράς ύψηλών, ως επί τό πλείστον, όρειων, εν
οις έτι σήμεραν υπάρχουσι σχεδόν άπαντα τά
ήφαιστεια τής γης. Προς τας τρείς ταύτας κυ-
κλοτερείς γραμμάς συνδέονται και άλλαι μικραί
γραμμαί μερικών διαρρήξεων τού φλοιού.

"Τνα δ' ο άναγνώστης κατανόητη εύκρινέστε-
ρον τας τρείς ταύτας μεγάλας διαρρήξεις τού
φλοιού τής γης, ατινες ενδιαφέρουσι σπουδαιώς
ήμας όσον άφορά τήν έξηρασίαν των φαινομένων
τού σεισμού, δίδωμεν ώδε περιγραφήν αυτών λε-
πτομερή κατά τήν τού Γάλλου έπιστήμονος A.
Gautier.

'Η πρώτη κυκλοτερής γραμμή τής σπουδαιο-
τέρας των διαρρήξεων άρχεται εκ τού μεσημ-
βρινού άκρου τής Νοτίου 'Αμερικης προς βορράν
τής Παταγωνίας, ακολουθεί κατά μήκος τής δυ-
τικής παραλίας τής 'Αμερικης τήν γραμμήν των
'Ανδεων όρειων, όθεν διέρχεται διά των πολυα-
ριθμων ήφαιστειών τής Περουβίας, Κολομβίας,
των νήσων Γαλλαπάγου, τού Ισθμού Τεουαντεπέκ
(Tehuantepec) και τής Σιέρρα - Νεβάδας.
Προχωρούσα δέ πάντοτε προς βορράν ή γραμμή
αυτη διέρχεται διά των πολυπληθών ήφαιστειών
κρατήρων των νήσων 'Αλειουτινων και τής Καμ-
τσιατίας, μεθ' ο άναστρέφεται προς τούς των
νήσων Κουρίλλων. 'Εκ τούτων δέ ή γραμμή
άπομακρυνόμενη τού βορείου πόλου διέρχεται διά
των ήφαιστειών τής 'Ιαπωνίας, των Φιλιππίνων
νήσων, τής Βορνέου, τής Σουμάτρας και άφι-
νουσα προς τά δεξιά τήν Αυστραλίαν εισέρχεται
εν τώ 'Ινδικώ και είτα τώ 'Ατλαντικώ 'Ωκε-
ανώ, δι' ών επανέρχεται εις τό πρώτον σημείον
τής αναχωρήσεως, ήτοι εν τή αρχή τής σειράς
των 'Ανδεων προς τό μεσημβρινόν άκρον τής
Νοτίου 'Αμερικης. 'Απασα ή σειρά αυτη βρέχε-
ται υπό θαλάσσης, ής τό βάθος είνε 5—6000
μέτρα σχεδόν παρά τήν άκτήν.

'Η δευτέρα γραμμή άρχεται επίσης εκ τού
μεσημβρινού άκρου τής Νοτίου 'Αμερικης, εκ
των ήφαιστειωδών κρατήρων τής Γης τού Πυ-
ρός (Terre-de-Feu), διέρχεται τόν Ειρητικόν
'Ωκεανόν διευθυνομένη προς τά ήφαιστεια των
νήσων Σάνδουιχ, τας όποιās άφίνει όλίγου προς
τά δεξιά, προχωρεί επί των ήφαιστειών των
νήσων 'Αλειουτινων, ενθα τέμνει τήν πρώτην άνω-
τέρω περιγραφείσαν γραμμήν. 'Εκείθεν δέ διέρ-

χεται τήν χώραν τής Καμπουτίας, εν ή άριθ-
μούνται έτι πλείονα των δεκατεσσάρων ήφαι-
στειών εν ενεργεία. Είτα διευθύνεται διά μέσου
τής 'Ασίας ακολουθούσα τήν γενικήν διεύθυνσιν
τής όρεινης αλύσει, ήτις χωρίζει τήν Σιθη-
ριαν εκ τής Μεγγολίας, τού Τουρκιστάν, τού
Θιβέτ και τού 'Αφγανιστάν, πλήρη παλαιών
ήφαιστειών των πλείστων ήδη εν άργία. 'Εκεί-
θεν δέ διέρχεται διά τής 'Αραβίας και φθάνουσα
εις τήν είσοδον τής 'Ερυθράς θαλάσσης μετα-
βαίνει επί τήν 'Αφρικήν, ήν διέρχεται κατά μή-
κος τής μεσημβρινό-άνατολικής παραλίας ακο-
λουθούσα τήν σειράν των ύψηλών όρειων μέχρι
τού άκρωτηρίου τής Καλής 'Ελπιδος, εκ τού
όποιου εισερχόμενη εις τόν 'Ατλαντικόν 'Ωκεανόν
διευθύνεται προς τόν Μαγγελάνειον πορθμόν και
τήν Γην τού Πυρός τού μεσημβρινού άκρου τής Νο-
τίου 'Αμερικης, όποθεν κατά πρώτον άναχώρησεν.

'Η τρίτη τέλος κυκλοτερής ήφαιστειώδης
γραμμή είνε κάθετος τής διχοτομούσης τήν σφαι-
ρικήν γωνίαν τήν σχηματιζομένην εκ των δύο
πρώτων κυκλοτερών γραμμών. 'Η γραμμή αυτη
ένδιαφέρει τά μέγιστα ήμας ως διερχομένη εκ
τής Μεσογειου και διά τής 'Ελλάδος. 'Αναχωρεί
δε εκ των ήφαιστειωδών κρατήρων προς νότον
τής Νικαργουάης παρά τόν Ισθμόν τού Πα-
ναμá, διευθύνεται προς τούς των νήσων Μικρών
'Αντιλλών και διά μέσου τού 'Ατλαντικού 'Ωκε-
ανού διερχομένη μεταξύ των ήφαιστειών τών νήσων
'Αζορών και Καναρίων φθάνει εις τό στενόν τού
Γεβραλτάρ προς νότον τής Λισσαβώνος τής Πορ-
τογαλλίας, ήτις κατστράφη υπό τού φοβερού
σεισμού τού 1755. 'Εκείθεν δέ βαίνουσα διά
τής 'Ανδαλουσίας, ήτις κατά τό 1884 υπέστη
ίσχυρούς σεισμούς, διέρχεται κατά μήκος τής
Μεσογειου κατευθυνομένη προς τήν 'Ιταλίαν με-
ταξυ τού Βεζουβίου και τής Αίνας και κατερ-
χομένη μικράν διά τής Ζακύνθου διέρχεται δι'
άπάσης τής μεσημβρινής 'Ελλάδος κατευθυνο-
μένη προς τήν Μικράν 'Ασίαν άφίνουσα προς
βορράν μέν τήν Χίον και Σμύρνην, προς νότον
δέ τήν Θήραν και Κρήτην. 'Εκείθεν κατευθύνεται
διά μέσου τής Μικράς 'Ασίας προς τό Κουρδι-
στάν και τά όρη των 'Αχαντίδων (Achantis).
Είτα δέ τέμνουσα λοξώς τήν χερσονήσον των
'Ινδιών κάτωθεν των όρειων Vindhya διευθύνε-
ται προς τήν περιάλητον γραμμήν των ήφαι-
στειών των νήσων Σουμάτρας και 'Ιάβας, παρ'
αις τέμνει τήν πρώτην κυκλοτερή γραμμήν ά-
κριβώς εις τήν θισιν, ενθα συνίθη κατά τί
1883 ή έκρηξις και ο καταστροφτικός σεισμός
του Κρακάτοα όρους. 'Η θείσις αυτη τής τομής
τής πρώτης και τής τρίτης κυκλοτερούς γραμ-
μής είνε ή χώρα τής γης, ενθα υπάρχουσι τά
πολυαριθμότερα και τά φοβερότερα ήφαιστεια.

Ἐκ τῆς χώρας δὲ ταύτης ἀναχωροῦσα ἡ τρίτη γραμμὴ διέρχεται διὰ τῆς Αὐστραλίας τέμνουσα αὐτὴν κατὰ τὴν δυτικὴν παραλίαν. Εἶτα διερχομένη διὰ τοῦ Βιρηνικοῦ Ὠκεανοῦ μεταξὺ τῶν ἡφαιστείων τῆς Νέας Ζηλανδίας πρὸς νότον καὶ τῶν νήσων Τόγγα πρὸς βορρᾶν διευθύνεται πρὸς τὰ ἡφαιστεία τῶν νήσων Γαλλικαπόου, δι' ὧν καταλήγει εἰς τὸν ἰσθμὸν τοῦ Παναμά, ἐξ οὗ κατὰ πρότον ἀνεχώρησεν.

Ἡ Ἑλλάς ὡς βλέπομεν εἶνε χώρα κειμένη σχεδὸν δλοκλήρως ἐπὶ τῆς μεγάλης γραμμῆς τῆς διαρρηξῆως τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ πάντοτε ἐκ τῆς ἀρχαιότητος ὑπόκειται εἰς συχνὰς καὶ ἰσχυρὰς σεισμικὰς δονήσεις καὶ εἰς μεταβολὰς τοῦ εἴδατος μεγάλας. Αὐτὴ ἡ Ἑλληνικὴ ἱστορία μαρτυρεῖ περὶ τῶν κατὰ καιροὺς σεισμικῶν καταστροφῶν, ἅς τινὰς ἐπέστησαν ἐπανειλημμένως οἱ κάτοικοι τῆς χώρας ταύτης. Ἡ διάρρηξις τῶν στρωμάτων τοῦ φλοιοῦ, ἐφ' οὗ κεῖται τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος, ἐπήνεγκεν ἐσωτερικῶς εὐρυτάτας κοιλάδας καὶ βωγμὰς ὑπερμεγέθεις κενὰς, αἵτινες ἐκάστοτε χαινεύουσι γίνονται αἰτία συχνῶν μετακινήσεων καὶ μεταβολῶν τῶν στειβάδων τοῦ εἴδατος. Ὁλόκληροι ὄγκοι γῆς καὶ βράχοι μετέωροι ὑπὲρ ἢ παρὰ τὰς κοιλάδας ταύτας διὰ τῆς ἀκαταπαύστου ὑπογείου δεικνυτικῆς καὶ χημικῆς ἐπιξεργασίας τῶν τε κυκλοφορούντων ὑδάτων καὶ τῆς κεντρικῆς θερμότητος ἀποσπώμενα ἀποτόμως ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καὶ κατατρίβόμενοι δίδουσι χώραν εἰς νέας μεταβολὰς τοῦ εἴδατος καὶ μετακινήσεις αὐτοῦ καὶ σεισμικὰς δονήσεις. Ἐκάστη δὲ τοιαύτη αἰφνιδια μεγάλη ἀνατροπὴ τῶν ὑπογείων στρωμάτων ἐξακολουθεῖ ἔτι ἐπὶ ἡμέρας τινὰς κατόπιν ἢ εἶδει μικροτέρων καὶ ἀσθενεστέρων δονήσεων, ἕως οὗ ἀποκατασταθῇ καὶ πάλιν ἡ διαταραχθεῖσα πρὶν ἰσορροπία ὅσας τῶν ὑπογείων στρωμάτων ἐπὶ τινὰ καιρὸν.

Ἡ γραμμὴ δὲ, ἐφ' ἣς κεῖται ἡ Ἑλλάς, ὡς οὐσα διάρρηξις δὲν εἶνε ἐντελὴς εὐθεία, ἀλλ' ἀνώμαλος καὶ φέρουσα πλαγίως διαφόρους δευτερευούσας διάρρηξεις κατὰ διαφόρους διευθύνσεις. Ἐνεκα τούτου δὲν εἶνε καὶ πάντα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος ἐξ ἴσου ὑποκείμενα εἰς σεισμικὰς δονήσεις. Αἱ πρὸς τοῦτο δὲ ἀκριβεῖς παρατηρήσεις τῶν τελευταίων ἐτῶν ὑπὸ τοῦ μακαρίτου διευθυντοῦ τοῦ Ἀστεροσκοπείου Ἀθηνῶν Σμιθ, ἔδειξαν ὅτι δέκα ἐξ κυρίως κέντρα σεισμῶν ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχουσιν (ἴδε α' Ἑστίας σελ. 557).

Ἡ ἀνακάλυψις καὶ ἡ γνώσις τῶν τριῶν τούτων γραμμῶν τῶν παριστανουσῶν μεγάλας καθολικὰς διάρρηξεις τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς εἶνε σπουδαιότατη, καθ' ὅτι ἐξηγεῖ ἔτι ἡμῖν πλείστα φαινόμενα τῶν σεισμῶν καὶ καθοδηγεῖ ἡμᾶς εἰς

τὴν ἀκριβεστέραν ἐκτίμησιν καὶ πιθανωτέραν ἐρμηνείαν αὐτῶν.

Ἄπαντα σχεδὸν τὰ ἐν ἐνεργείᾳ ἡφαιστεία τῆς γῆς, ἀπερ ἀριθμοῦνται σήμερον περὶ τὰ 250 ἐν ὄλφ.,—εὐρηνται ἐπὶ τῶν τριῶν τούτων γραμμῶν καὶ ἰδίως, ὅπου αἱ γραμμαὶ αὐταὶ κεῖνται παρὰ τὴν θάλασσαν ἢ διέρχονται διὰ μέσου αὐτῆς. Καὶ ἡ τελευταία αὕτη παρατήρησις ἔχει μεγίστην σημασίαν εἰς τὴν ἐξηγήσιν τῆς παραγωγῆς τῶν ἡφαιστείων καὶ τοῦ αἵτιου τῶν σεισμῶν ἔτι, ὡς θέλομεν ἰδεῖ κατωτέρω.

Οἱ σεισμοί, αἵτινες πολλάκις συμβαίνουσι καταστρεπτικοί ἐπὶ τῶν γραμμῶν τούτων, οὐχὶ σπανίως ἐπέρχονται σχεδὸν συγχρόνως ἐπὶ διαφόρων σημείων τῆς αὐτῆς γραμμῆς.

Ἦνα δὲ μὴ ἀνατρέχωμεν εἰς παλαιότερα συμβάντα, ἀναφέρομεν ὅτι κατὰ τὸ 1883 ταύτοχρόνως σχεδὸν μὲ τὸν καταστρεπτικὸν σεισμὸν τῆς Ἰσθμίας ἐν Ἰταλίᾳ συνέβη καὶ ἡ φοβερὰ ἐκρηξις καὶ ὁ σεισμὸς τῆς νήσου Ἰάδου, αἵτινες κεῖνται ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς. Κατὰ τὸ τρέχον δὲ ἡδὴ ἔτος μάλιστα πρὸ μηνὸς συνέβησαν σχεδὸν ταυτόχρονα οἱ καταστρεπτικοί σεισμοὶ τῆς νοτιοδυτικῆς παραλίας τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Καρπεσσωνος κειμένης ὀλίγον τι βορείωτερον τῆς αὐτῆς τρίτης γραμμῆς.

Μετὰ τὰς μεγάλας ταύτας διάρρηξεις, ἡ γῆ ἐν τούτοις ἐξηκολούθει ἀδιαλείπτως νὰ συμπύσσεται, συρρικνῶνται, ἀνυψοῦται, καθιζάνη, διαρρηγνύεται εἰς διάφορα μέρη τοῦ φλοιοῦ αὐτῆς, ἄλλ' εἰς βαθμὸν μικρότερον, καθ' ὅσον οἱ αἰῶνες διέρρην καὶ ὁ φλοιὸς διὰ τῆς στερεοποιήσεως καὶ τῆς ἐναποθέσεως εἰς τὸ ἐσωτερικὸν αὐτοῦ νέων στειβάδων ἐγίνετο παχύτερος, συμπαγέστερος καὶ μᾶλλον ἀνθισταμένη εἰς ἐκτεταμέναν διάρρηξις.

Οὕτω βαθμηδὸν μετεβάλλετο καὶ ἡλλοιοῦτο ἡ ἐξωτερικὴ μορφή καὶ διάταξις τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς διὰ τῶν κατὰ τόπους γινομένων κυρτώσεων καὶ καθιζήσεων, δι' ὧν ἐσχηματίζοντο τὰ διάφορα ὄρη καὶ αἱ χλοερὰ καὶ εὐφοροὶ πεδιάδες, διὰ μέσου τῶν ὁποίων κατέρρευον πρὸς τὰς θαλάσας τὰ περισσεύοντα ὕδατα τῶν βροχῶν, δι' ὧν ἀνέδυσον ἐκ τοῦ πυθμένος τῶν θαλασσῶν νήσοι καὶ χερσόνησοι ὀλόκληροι.

Ὅλη αὕτη ἡ ἀέναντος μεταβολὴ καὶ μετακίνησις τοῦ φλοιοῦ ἐν τούτοις αἰφνιδίως ἐκάστοτε γινομένη παρήγαγε δονήσεις καὶ κλονισμοὺς τοῦ εἴδατος ἰσχυροῦς, αἵτινες ἐπέφεραν μὲν ἐπανειλημμένως μεγίστας καταστροφὰς καὶ ἀπωλείας εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ἀλλ' ἐγένοντο πρόξενοι μεγίστου καὶ ἀπαραίτητου καλοῦ διὰ τὴν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ὑπαρξίν τῆς ζωῆς· διότι αἱ ἀνωμαλῆς αὐταὶ ἐσχημάτισαν τὰς στερεὰς καὶ περιώρισαν τὰ ὕδατα εἰς εὐρυτάτας λεκάνας, ἄλ-

λως ἢ ἐπιφάνεια τῆς γῆς ἤθελεν εἶναι λεία καὶ ἄγονος καὶ καλύπτασθαι ὑπὸ ὑδάτων.

Αἱ διαταραχαὶ αὐταὶ ἐπομένως τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς, αἵτινες φαίνονται ἡμῖν ἐκ πρώτης ὄψεως ὡς ἀνωμαλῆς, εἰσὶν ἐν τούτοις ἀναγκαῖαι καὶ καλὰ ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς ὑπάρξεως τῆς ζωῆς ἐπὶ τῆς γῆς. Αἱ διαταραχαὶ αὐταὶ ἦσαν διὰ τὸν γήινον ὄργανισμὸν ὄρος προόδου καὶ ἀναπτύξεως.

Πλείστας ἀλλοιώσεις κατὰ καιροὺς ὑπέστη ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς ἐκ τῶν συχνῶν καὶ ἀλλεπλάληλων αὐτῶν μετασχηματισμῶν τοῦ φλοιοῦ, καθ' οὗς χῶραι ὑψηλαὶ καὶ ἐκτὸς τῆς θαλάσσης ἐβυθίζοντο ὑπ' αὐτὴν, καὶ ἄλλαι πάλιν ἐκ τοῦ πυθμένου τῆς θαλάσσης ἀνέρχοντο εἰς μέγιστον ὕψος πρὸς σχηματισμὸν ὄρων. Καὶ εἰς τὰ ὑψηλότερα ὄρη πολλαχοῦ ἀπαντῶσιν ὀλόκληρα στρώματα λειψάνων ὄστρακοδέρμων, δεικνύοντα καταφανῶς, ὅτι τὸ ἔδαφος τούτο τῶν ὄρων εὐρῆσθετο ἄλλοτε ποτὶ ὡς πυθμὸν ὑπὸ τὴν θάλασσαν.

Ἐν τοῖς κυματισμοῖς τούτοις τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς καὶ τοῖς κλονισμοῖς αὐτοῦ ἀπεχωρίσθη ἡ Ἑβραία ἐκ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, κατὰ τὸν Πλινιον, ἡ Κύπρος ἐκ τῆς Ἀσίας καὶ ἡ Σικελία ἐκ τῆς Νοτίου Ἰταλίας. Ἐκ τῶν διαταραχῶν τούτων καὶ τῶν κυματισμῶν τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς τὸ ἔδαφος, ὅπου ἄλλοτε ἠκμαζεν ἡ ἀρχαία Καρχηδὼν εὐρήται ταῦν βυθισμένον ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης· ἐνεκα τούτων ἐπίσης καὶ ἡ ἀρχαία Μασσαλία τῶν Φωκαέων εὐρήται ὑπὸ τὴν θάλασσαν. Κατὰ τινὰ ἐκ τῶν κυματισμῶν καὶ διαταραχῶν αὐτῶν τοῦ φλοιοῦ ἀνεφάνη ἡ νότιος Ἰταλία, καὶ ἀνέδυσεν τὸ Ταινάρου καὶ ἡ Πελοπόννησος κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ ἱστορία ὄλων τῶν περὶ τὴν Μεσόγειον θάλασσαν λαῶν, ἥτοι τῶν κατοικούντων τὰ παραλίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Ἰταλίας, κατὰ παράδοσιν ἀναφέρει μέγαν τινὰ γενόμενον κατακλισμὸν. Ἡ ἐπιστήμη σήμερον μὴ παραδεχομένη κατακλισμὸν παγκόσμιον ὡς μὴ ὑπαρχόντων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ἰκανῶν ὑδάτων, ὅπως καλύψαι καὶ τὰ ὑψηλότερα ὄρη αὐτῆς, ἐξηγεῖ τὸ ἱστορικὸν τοῦτο συμβῆν ἐκ τῆς παρακτίου πλημμύρας τῆς θαλάσσης, ἥτις συνέβη ἐνεκα τῆς αἰφνιδίας ἀναδύσεως τοῦ Ταινάρου καὶ τῆς Πελοποννήσου κατὰ μέγα μέρος.

Ἐκ τῆς ἀναδύσεως ταύτης τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης ὑπερεχειρίσαντα ἀποτόμως ἐνέβληθον πρὸς στιγμὴν εἰς ἰκανὸν ὕψος πρὸς τὴν ξηρὰν τῶν παραλλίων χωρῶν τῆς Μεσογείου θαλάσσης καὶ κατέκλυσαν ἀπεράντους ἐκτάσεις προξενήσαντα μεγίστας καταστροφὰς τῶν κατοίκων.

Ἡ ἀναμνήσις δὲ τοῦ γεγονότος τούτου εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἰταλίας, τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἐπλάσεν ἐν τῇ ἱστορίᾳ κατὰ διαφόρους παραδόσεις τὸν κατακλισμὸν τοῦ Δευκαλιωνος, τοῦ Ὠγύγου καὶ τοῦ Νώε.

Δι' ἄρα δὲν συνέβη ὅμοιον περίπτωσι, ἀλλ' εἰς μικρότερον βαθμὸν, γεγονὸς καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐτι μόλις πρὸ τριῶν ἐτῶν κατὰ τὸν καταστρεπτικὸν σεισμὸν τῆς νήσου Ἰάδου καὶ τὴν ἡφαιστεϊώδη ἐκρηξίν τοῦ ὄρους Κρακάτος πρὸς νότον τῆς Σικελίας· Κατὰ τὴν φοβερὰν ταύτην ἐκρηξίν ἄπαν τὸ βόρειον μέρος τῆς νήσου εἰς περιφέρειαν 23 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων ὑπέστη αἰφνιδίαν καθίξησιν. Ὁ γιγαντώδης οὗτος ὄγκος ἄμα καταβυθισθεὶς εἰς 200—300 μέτρα ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης παρήγαγεν ἀπότομον ἀνύψωσιν τῶν ὑδάτων καὶ σχηματισμὸν ὑπερμεγέθους κύματος κατακλύσαντος εἰς ἰκανὴν ἔκτασιν καὶ εἰς ὕψος 30—35 μέτρων τὰς πέριξ νήσους καὶ καταποντίσαντος πλείστας κώμας καὶ κωμοπόλεις ἀκμαζούσας ἐπὶ τῶν παραλλίων τῆς Ἰάδου καὶ τῆς Σουμάτρας καὶ ἀπολέσαντος πλείονας τῶν 35 χιλιάδων ἀτόμων!

Ἐὰν δὲν ὑπῆρχον σήμερον τὰ τηλεγραφικὰ σύρματα νὰ γνωρίσωσιν εὐθέως τὸ γεγονὸς τούτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον· ἔὰν δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἀτμὸς καὶ τὰ ἀτμόπλοια καὶ ἡ εὐχερὴς συγκοινωνία, δι' ὧν ἐξητάσθησαν λεπτομερῶς τὰ μέρη τῆς καταστροφῆς καὶ ἠρευνήθησαν αἱ ἀπέραντοι ἐκ τῆς αἰφνιδίας πλημμύρας ἐρημωθεῖσαι ἐκτάσεις καὶ ἐξηκριβώθησαν αἱ ἀπώλειαι, βεβαίως ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας οἱ περιωθῆντες λαοὶ τῶν νήσων ἐκείνων θὰ ἐνόμιζον ἴσως, ὅτι ἡ πλημμύρα ἤτο παγκόσμιος καὶ ὅα διετῆρου ἐν τῇ ἀναμνήσει τῆς ἱστορίας αὐτῶν τὸ γεγονὸς τούτο ὡς τινὰ νέον γενικὸν κατακλισμὸν!...

[Ἐπεται τὸ τέλος.]

Ιο. ΦΟΥΣΤΑΝΟΣ.

ΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΤΗΣ ΙΟΝΙΟΥ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

κατὰ τὰς πρὸς τὴν Γερουσίαν ἐκθέσεις τοῦ
κόμητος Γουλφορδ.

Γ'

Κωνσταντῖνος Ἀσώπιος.

Ὁ κ. Κ. Ἀσώπιος, διαμείνων πρὸ πενταετίας ἐν Ταργέστῃ, ὅπου διετέθει σχολὴν, δικαίως ἀπολαύουσαν μεγάλης φήμης, ἔλαβεν ἐνταλὴν παρ' ἐμοῦ, τῆς συγκαταθέσει τοῦ λόρδου Ἀρμοστοῦ, νὰ μεταβῇ εἰς Γοττίνην καὶ μετὰ ταῦτα νὰ ἐλθῇ ἐνταῦθα, ἐὰν ἤθελε ζητηθῇ ἡ ὑπηρεσία του. Ἀφ' οὗ διέμεινεν ἐπὶ τρία ἔτη ἐν Γοττίνῃ, ε-

οίς εώρησθη πρό τινων ημερών ή εναρξίς του νέου δι' ήλεκτρικού φωτός φωτισμού, δι' ου όχι μόνον φωτίζονται άπασαι αι δόξαι αλλά και το έσωτερικόν πολλών οικιών. Η δύναμις δε πρώην παραγωγήν του φωτός παρέχεται υπό του ποταμού, οστις ρέει διά της πόλεως. Ο ύπουργός της εκπαιδείσεως Gesler απέστειλε τῷ δήμῳ συγχαρητήριον τηλεγράφημα.

Η βασίλισσα Μαργαρίτα της Ιταλίας έχει περιζέραιον εξ έρυθρῶν κοραλλίων το όποιον πάντοτε φέρει επί του σώματός της ημέρας τε και νυκτός. Εάν δε έγίσκε το περιζέραιον τούτο δέν άρμόζεται προς τον λοιπόν κόσμον της βασιλείσεως, έγκρύπτεται υπό τον χιτώνα. Περὶ του περιζεραίου τούτου υπάρχει ή εξής διήγησις. Πρὸ πέντε ετών ο Ιταλός διαδοχος του θρόνου Βίκτωρ Εμμανουήλ μετέβη μετά του παιδαγωγου αυτού εις Ίνδιαν χάριν άναψυχής. Εκεῖ επί τινος παραθύρου έμπορικου καταστήματος παρετήρησεν κοράλλια άτινα τῷ ήρεσαν καθ' υπερβολήν. «Θα τῷ αγοράσω, εἶπε, διά τήν μαμά μου», και εισελθὼν ἐν τῷ καταστήματι, ηρώτησε περὶ τῆς τιμῆς. «—Τόσα χρήματα, εἶπε, ὅσα μοι ζηταίτε δέν έχω· ἀλλ' ὅα σῶς κάμω τήν εξῆς πρότασιν. Θά αγοράσω σήμεραν ὀλίγα μόνον κοράλλια, ὅσα δύναμαι ἐκ τῶν χρημάτων τῶν ὁποῖα έχω. Ἐάν ἄλλα σῶς παρακαλῶ νά μοι τῷ φυλάξετε, και ὅσάκις οικονομῶ ἐκ τῶν χρημάτων μου ικανόν ποσόν, θά σῶς τῷ στέλλω ἵνα μοι στέλλετε ὅσα κοράλλια δύναμαι ν' αγοράσω διά του οικονομηθέντος ποσού». Η συμφωνία έγένετο άποδεκτή, οὗτω δέ μετά δύο ἔτη ηδυνήθη ο βασιλόπαις νά εγγχειρίσῃ τὸ περιζέραιον εις τήν μητέρα του. Η δε Μαργαρίτα μαθοῦσα κατόπιν τῆς λεπτομερείας της αγοράς ταύτης τόσω συνεκινήθη ὥστε εἶπεν εις τὸν υἱόν της: —Τούτο εἶνε τὸ πολυτιμότερον τῶν κοσμημάτων μου· θά τὸ φέρω πάντοτε επί του σώματός μου, ἵνα μοι ένθυμίζῃ τήν τρυφερότητά σου και τήν πρὸς ἐμέ ἀγάπην σου.»

Τὰ «Βικονογραφικά Νέα» αφιεροῦσι τρίστηλον ἄρθρον εις τὰ προϊόντα της Κύπρου ἐν τῇ Ἀποικιακῇ Ἐκθέσει του Λονδίνου, ἧς διετράνωσε τὸ μεγαλειόν του Βρετανικοῦ κράτους και ἀπέβη ἐκ πάσης ἀπόφως επιτυχιστάτη. Η ελληνική νῆσος, καίπερ άμαυρωθεῖσα λόγω πολυτελείας υπό ἄλλων ἀγγλικῶν κτήσεων, παρέστη ἐν τῇ ἀμίλλῃ ἀρκούντως εὐπρόσωπος. Τινά ἐκ τῶν ἐκτεθέντων μεταξωτῶν ὕφασμάτων ηγοράσθησαν υπό της ἀνάσσεως, τὸ ενδιαφέρον δ' εἴλικσε και ὁ ἀρχαῖος τρόπος, καθ' ὃν ὕφαινον τὸ νῆμα τρεῖς Κυπριαὶ γυναῖκες, κειμθεῖσαι υπό του Sir Biddulph. Διάφοροι Ἀγγλοί ἀξιωματικοὶ ἐξέστησαν εἰκόνας και φωτογραφίας τοποθεσιῶν της νῆσου, συλλογῆς ὀπλων, ἀγαλμάτων, κειμηλίων και κεραμειῶν σκευῶν. Τὰ ποικίλα γεωργικά προϊόντα της νῆσου ἐμαρτύρησαν φυσικόν πλούτον οὐκ εὐκαταφρόνητον, μεγάλως δ' ἐθαυμάσθησαν τὰ πρὸς καταστροφὴν τήν ἀκρίδων μηχανήματα. Καὶ οἱ Κύπριοι οἶνοι εὔρον ἐν τῇ Ἐκθέσει οὐ μικρὰν κατανάλωσιν, καιτοι ἀκρίθησαν υπό τῶν Ἀγγλων λίαν γλυκάς.

Ο ἀντιναύαρχος Θωμαζῆ ἐξητήσατο παρά της κυβερνήσεως ἄδειαν νά συγκροτήσῃ εταιρεία, ἀναδεξομένην νά καταστήσῃ τοὺς Παρισίους πόλιν οὕτως

εἰπεῖν ἐπιβαλάσιον, ὥστε νά καταίρῳσιν αὐτοσε ἀπ' εὐθείας ἐκ του ὠκεανοῦ πλοῖα μεγάλης χωρητικότητος. Η δὴ δῶρυξ, ή ἀκολυθοῦσα τὸν ροῦν του Σηκουάνα, θά καθίστατο διπλάσια της του Σουξ κατά τὸ πλάτος, ὃ δέ λιμὴν θά ἔκειτο ἐν St. Denis και Poissy. Ἐάν ἀναλώματα της τεραστίου ταύτης ἐπιχειρήσεως πρὸςπελογίσθησαν εις 110 ἑκατομμύρια. Η Ἐταιρία δέν ζητεῖ παρά της κυβερνήσεως χρηματικὴν χορηγίαν ἀλλὰ μόνον τὸ δικαίωμα νά καρποῦται τήν διώρυγα 99 ἔτη, και νά εἰσπράττῃ κατά τὸ χρονικόν τούτο διάστημα διαπορικῶς τέλη, ὁρισθησόμενα ἐκ συμφώνου μετά της κυβερνήσεως.

Ο καθηγητής του Γυμνασίου Π. οὐδέποτε κατόρθωσε νά ἐπιβάλλῃ τάξιν και ήσυχίαν κατά τὰς παραδόσεις του. Οἱ μαθηταὶ προσήρχοντο ἀπαράσκευοι εις τὸ μάθημα, κατά δὲ τήν διάρκειαν αὐτοῦ ἐπραττον πλεῖστα ὅσα. Ο καθηγητής επί τέλους τόσῳ εἶχε συνειθίσει εις τήν κατάστασιν ταύτην, ὥστε οὐδαμίαν πλέον εἶδε προσοχήν. Ἡμέραν τινά ὅμως ἔλοι οἱ μαθηταὶ ἐκ συμφώνου ἀπεράσισαν και τὸ μάθημα της επομένης ἡμέρας νά μάθῳσι καλῶς και κατά τήν διάρκειαν αὐτοῦ νά φερθῶσι κοσμίως. Τῇ επομένην ἡμέραν ο καθηγητής Π. εἰσέρχεται εις τήν τάξιν. Νεκρικὴ ήρεμία. Θεωρεῖ ἐκπληκτος τοὺς μαθητάς, μεταβαίνει εις τήν καθέδραν, ἀφίνει ἐκεῖ τὰ βιβλία του, ἀλλ' ή ήσυχία ἐξακολουθεῖ. Ο καθηγητής ἀργεῖται νά γίνεταί ανήσυχος. Ἀρχίζει τὸ μάθημα. Οἱ μαθηταὶ τῷ ἀπαντῶσιν ἀπατάσως. Τὸ βιβλίον τρέμει εις τὰς χεῖράς του. Ἐξετάζει πλῆθος μαθητῶν· ἔλοι εἶνε ἐκτάκτως παρεσκευασμένοι, ή δὲ τάξις εἶνε τόσω ήσυχος ὡς νά εἶνε κενή. Ἀφῆνης ο καθηγητής ἀνορθοῦται ὄλος, ρίπτει τὸ βιβλίον ἐπὶ της καθέδρας και μετά φωνῆς στενορρείας «Αὐτὰ τὰ πράγματα δέν μ' ἀρέσουν» φωνάζει· αὐτὸ εἶνε μία τρομερὰ συνωμοσία, ὃς τιμωρηθῆτε παραδειγματικῶς».

Δύο νέοι εἰσέρχονται εις τι τῶν καλῶν ξενοδογείων τῶν Ἀθηνῶν φιλονεικοῦντες μεγαλοφώνως.—Ἐχομε 10 μπουκάλες κρασί στοίχημα, —λέγουν εις τὸν προσελθόντα ξενοδόχον, ὅστις ἐγνώριζεν ἀμφοτέρους πρὸ μακροῦ χρόνου.

—Θέλτε νά της φέρω τώρα; ἐρωτᾷ οὗτος.

—Ναι, λέγει ὁ εις τῶν νέων ἀλλὰ θά πληρωθῆς ἅμα τελειώσῃ τὸ στοίχημα, ὅταν θά ἴδοῦμε ποῖος θά χάσῃ ἀπὸ τουδ ὁδός μας.

—Δέν με μέλει, λέγει ὁ ἀγαθὸς ξενοδόχος, ἕνας ἀπὸ τουδ ὁδὸς σῶς θά χάσῃ βέβαια.

Τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ προσθίζονται και τινες ἄλλοι φίλοι και μετ' οὐ πολλὸν χρόνον και αἱ 10 φιάλαι ἦσαν κεναί.

—Και δέν ἔμποροῦμε νά μάθῳμε... λέγει μειδιῶν ὁ ξενοδόχος ὅταν οἱ δύο φίλοι προσήλθον ὅπως ἀποχαρτετήσωσιν αὐτόν.

—Γιατί όχι. Ἐνῶ πρὶν διηρχόμεθα πρὸ της Ῥωσικῆς ἐκκλησίας, ἐγεννήθηκε σ'τὸ κεφάλι του Γιάννη ή ἀπορία ἂν πείσῃ τὸ καμπυλιῶν, ἀπὸ ποῦ μέρος θά πείσῃ ὁ Γιάννης; ἔλεγε δεξιά, ἐγὼ ἔλεγα ἀπὸ τὸ μέρος του δρόμου. Τέλος ἐβάλαμε στοίχημα. Νά ἴδοῦμε ὁποῖος χάσῃ θά πληρωθῇ της μπουκάλες.